श्रोत्रेण वाचं बहुधोद्यमानाम्। श्रोत्रेण मोदस्य महस्य श्रूयते। श्रोत्रेण सर्व्वा दिश आशृणोमि" इति। यद्भद्रं कल्याणं यच्च सत्यं वचनं तत्सर्व्वं श्रोत्रेणैव सर्व्वे शृण्वन्ति। येयं वाक् प्राणिभिर्बहुधोच्यते तां सर्व्वां वाचम अनेन श्रोत्रेन्द्रियेण सर्व्वो जनः शृणोति। किञ्च योऽयं मोदो हर्षविषयो वृत्तान्तः, यच्च महः पूजाविषयो वृत्तान्तः, स सर्व्वोऽपि श्रोत्रेणैव श्रूयते। किञ्च सर्व्वा दिशः योऽयं सर्व्वदिग्विषयो वृत्तान्तस्तमप्यहं श्रोत्रेण सर्व्वतः आशृणोमि॥

अथ दशमीमाह। "येन प्राच्या उत दक्षिणा। प्रतीच्यै दिशः शृण्वन्त्युत्तरात्। तदिच्छ्रोत्रं बहुधोद्यमानम्। अरान्न नेमिः परि सर्व्वं बभूव" [३] इति। एनं श्रोत्रेण प्राच्यादिदिग्भ्य आगतं शब्दं शृण्वन्ति तदेव श्रोत्रं बहुधोद्यमानम् उच्यमानं शब्दजातं सर्व्वं परिबभूव परिगृह्य वर्त्तते। रथनेमिरिव सर्व्वान् अरान्। चक्रस्य वहिर्वलयो नेमिः, तदन्तर्व्वर्त्तिनोऽवयवाः कालसञ्ज्ञाः अराः। एतच्च मन्त्रद्वयं श्रोत्रविषयं द्रष्टव्यम्। एतेषां दशानां मन्त्राणां जातकर्म्मणि विनियोगं बौधायन आह। अथैनं दधिमधुघृतमिति समुदाहृत्य हिरण्येन प्राशयति। प्राणो रक्षति विश्वमेजदित्यनुवाकेन प्रत्यृचमिति॥

इति प्रथमोऽनुवाकः॥ १॥